

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Na razpotji.

Naše stališče nasproti grofu Taaffeu in njegovemu régimu je jasno. Naglašali smo je v teku let mnogokrat z vso odkritosrčnostjo, ocenili pa tudi še pred nedavnem na odličnem mestu. Po našem mnenju slovenskemu narodu ni potreba prelivali solza vsled padca njegovega, ker je sedaj vsaj konec političnega licemerstva, kakeršno je pod egido Taaffeovo vedno bolj poganjalo v klasje.

Drugače pa je, ako pomislimo, za kakošnih okolnostij in vsled kakošnih spletek je moral Taaffe odstopiti s političnega pozorišča. Tu moramo naravnost izjaviti, da so simpatije naše na njegovi strani. Ne bojimo se očitanja nedoslednosti; saj se zgodi večkrat v življenji, da smo vsled igre usode primorani sočustvovati z ljudmi, ki nam nikdar nič dobrega hoteli niso. In grof Taaffe je jeden taistih. Navidezno sladak in prijazen, prizadeval nam je na najobčutnejših mestih narodnega našega telesa vedno nove in nove skeleče rane. Ravnanje njegovo nasproti nam moglo bi se primerjati z uljudnostjo Turka, ki je — po narodni pripovedki — sladko smehljaje se govoreč besede „ne boj se, brate!“ z bridkim handžarjem sekal prednikom našim glave.

In vender nas je genila njegova usoda. Saj ga je zadela, ko je državnemu zboru predložil načrt zakona, kateri se more nazivljati najliberalnejši, kolikor jih je bilo od časa ustavnosti predloženih državnemu zboru v posvetovanje. — Naj nas pa nikdo krivo ne razume. Niti od dalječ nam ne pade na um, da bi Taaffeu pripisovali kake liberalne alure. Nasprotno, prepričani smo, da je dotično zakonako osnovo hotel porabiti le kot šibo za neposlušne otroke na levi; spraviti jo pa zopet, ko bi bila svojo dolžnost storila ter mu pripomogla do večine za izjemne naredbe v Pragi. Saj nam vse dosedanje delovanje njegovo priča, da prava, plemenita liberalnost ni njegova slaba stran.

Nehoté pa morajo o padcu njegovem naše simpatije biti na njegovi strani zato, ker so ga zadržali reakcionarci najhujše vrste; zlasti pa zato,

ker nam je s svojo — kakor rečeno: po našem mnenju nikdar resno mišljeno — volilno predlogo pomogel odkriti vse hinavstvo one stranke, katera se je vedno hlinila prvo prijateljico četrtega stanu. Sedaj pač svet vé soditi, kakšen je liberalizem tistih manchesterskih krogov, ki so stranko svojo nazvali liberalno par excellence.

Nam Slovanom najnovejši obrat v naši notranji politiki ne more prinesiti nič dobrega; slabšega nam brez tega prinesiti ne more. V jednem oziru pa nam mora biti po godu; zato namreč, ker smo sedaj spoznali naše mnogoletne zaveznike: konservativce. Ako pomislimo, kako neprimerno smo gledé na število, davek in intelekt zastopani ravno slovanski rodovi v državnem zboru; ako dalje premislimo, da bi bila ravno Taaffeova volilna reforma pripomogla nam do številnejšega zastopstva in da bi bil na njeni podlagi sestavljeni parlament gotovo pristopnejši za odpravo sedaj veljavne volilne geometrije, nego je sedanj: tedaj bi bili pač smeli pričakovati, da taki volilni reformi vsaj zavezniki naši nasprotovale ne bodo. Doživeli smo pa celo, da se jej je z vso težo mogočnega svojega upliva uprl ravno načelnik konservativnega kluba in ne po krivici smatra se ravno odločni njegov upor za poglavitni vzrok padcu Taaffeovemu. Hohenwart, katerega so nam nekateri slovenski poslanci slikali za poosobljeno politično modrost, pokazal se je s tem činom najhujšega reakcionarca in nas zdaj šele prav od srca veseli ona zdrava revolucija v narodnem taboru našem, katera je prouzročila, da črni ta reakcionar ne zastopa več bele Ljubljane.

Hohenwart pa je zakrivil še nekaj družega, česar nikakor ne smemo prezreti. Ko smo se pred leti že oglašali za to, da bi poslanci naši izstopili iz tako imenovanega konservativnega kluba ter navedli tehtne razloge za to, odgovarjalo se nam je, da se imamo pred vsem izogibati vsega, kar bi levico utegnilo spraviti zopet na krmilo in da ravno Hohenwart je mož, ki zamore to, ako ima za sabo številni klub, prepričati. Sedaj se je pa zgodilo, da je ravno ta Hohenwart v znamenji reakcionarstva pri-

pomogel nemški levici na krmilo. Zares, čudne nam igre usode! Istega dne, ko nam je brzojav naznanil telesno smrt slaboglasnega reakcionarca Bacha, začelo se je vsled Hohenwartovega priporočila poganjanje za ustanovitev koalicijskega ministerstva, katero z ozirom na to, kar se je pred tem vršilo, ne pomeni nič družega, ko zmago reakcionarstva.

To ministerstvo predstavilo se je danes državnemu zboru. Kakošen program je razvilo, ni nam v trenutku, ko to pišemo, naznanil še brzojav. Iz oficijoznih listov pa vemo, da bode kardinalna točka tega programa: strogo varovanje statusa quo ante, t. j. da se v narodnostnih vprašanjih ne smejo vršiti nikake premembe. Poljaki so konečno s tem prav lahko zadovoljni; vsaj njihova moč in veljava brez tega sloni na krivični podlagi. Isto velja o nemških levicarijih. Konservativci delajo se sicer navidezno nezadovoljne; a tudi njim se ni pritoževati, ker se je naša državna polovica v preteklih šestnajstih letih vladala vseskozi po konservativnih načelih. Vse te tri stranke pa imajo zastopnike v novem kabinetu in ker nobena njih nima tiste kreposti, katero imenujemo skromnost, vedele bodo že izkoristiti si ta položaj.

Drugače pa je z drugimi državnoborskimi strankami in mej temi tudi s Slovenci. Mi nimamo zastopnika v kabinetu; pač pa sedita v njem Plener in Wurmbbrand. Prvi je voditelj nemške levice; kako pa je le-ta delala z nami, ko je imela še vso moč v svojih rokah, znano je le predobro. Kaj pa naj rečemo o grofu Wurmbbrandu? Še le v polupreteklem času vršili so se na slovenske zemlji — v južnem Štajerji — dogodki, ki nam živo pričajo, kako iz dna svoje duše sovraži ta minister slovenski element. — Govoriti gledé nas, ki se moramo že leta in leta breuspešno boriti za najelementarnejše pravice, da se moramo zadovoljevati s statusom quo, pomeni ravno toliko, ko da moramo molče gledati, kako nam vsled gajileža germanizacije in italijanizacije odpada ud za udom od narodnega telesa. Ako ministerstvo do naših državnih poslancev stavi zahtevo, da se zadovolje s statusom quo, tedaj je

LISTEK.

Idejalist.

(Noveleta. Spisal F. G. P.)

(Dalje.)

III.

Tistega večera ni mogel dolgo zaspati naš Etbin. — Pogovor mu je vzbudil neko struno in ta mu je pela v srci glasno, neumorno. Zdelo se mu je, da čuje še vedno Minkino ihtenje, da čuti še vedno tisti gorki pogled, ko je zagovarjal ljubav v zakonu. — Vse misli so se vrtile le okoli nje, okoli Minke.

Sedaj se je spomnil na vse one dolge, globoke poglede njene, spomnil se je, kakó ga je šestokrat vznemirila njena prisotnost, kakó ga je že razveselilo šumenje njenih kril, kakó se je čutil srečnega, če se je slučajno dotaknila njegove roke. Zatel je premišljati, kako bo srečen še le oni, kogar soproga bo ta Minka. Omikana je po razumu, plemenita in blaga po srcu; dih pokvarjenega sveta še ni oskrnil njene čiste duše. — Ona bo izvrstna gospodinja, skromna v svojih potrebah, saj se za svojo toileto bore malo zmeni, dà, ona niti ne vé, kaj jej pristojna in kaj jo kazi. Kako priprosta in mila je njena prikazen v primeri z onimi fciivolnimi modedamami brez srca! —

„In če bi bil ta srečnež jaz!“ — se je vprašal dalje. — „Bi-li ne bilo možno? — V poldrugem letu končam študije in za tri leta je Minka že moja, samo moja!“ —

Misel ta ga je uprav navdušila; nalik omotičnemu je hodil negotovih korakov brzo po sobi gori in doli ter se tiščal z obema rokama za glavo. Potem je sédel k mizi in jel s svinčnikom računati, v kolikem času bo samostojen in neodvisen...

„Dà, čez tri leta bo že prav gotovo moja!“ — je bil zaključek njegovih računov. „Gotovo?! — A če me ne bo ljubila; — če ljubi že družega?“ —

In zopet je dirjal razburjen po sobi, dokler se ni utrudil.

„Ne, ni mogoče!“ — si je zatrjeval vedno. „Pa če se vender-le motim? — Nù, takoj jutri jej povem odkrito, da jo nepopisno ljubim in ona bo izvestno tudi odkritosrčna. — Ona, ali pa nobena!“ —

In povedal jej je res odkritosrčno. —

Gospa Nasička je imela nekje „uro“, babica je dremala pri svoji nogovici tam ob oknu, Bogomir je bil pa v gimnaziju, ko se je vrnil Etbin z vseučilišča malo pred poludnem.

Od vznemirjenja ni mogel spregovoriti besede. Nemo se je poklonil Minki, ki je z visoko zavijanimi rokavci valjala v kubinji testó za juho. Obstal je pred njo, vihal si brke na vse vetrove in zrl na

tiste lepe, male roke, ki so bile bele nalik alabastru in rožnate kot pomladni listi vrtnic.

Tudi Minka je molčala dolgo, končno pa se je glasno nasmejala. „Gospod Poljak, kaj ste danes tako zamišljen! — Ste li...?“ — Hotela je menda reči „zajubljen“, a je nakrat globoko zardela in hitela tlačiti in gnesti testó.

Etbin pa se je po bliskovo sklonil preko mizice in poljubil tisto okroglo nago rokico. Zamolklo je zavrisnila Minka in njeno blede lice je pobledele še bolj. Etbin pa je govoril dolgo in hitro, saj mu je narekovalo srcé, saj ga je tirala ljubav!

„... Torej hočete-li biti moja nevesta in za nekaj let — moja soproga, Minka?“

„O moj bog, — Etbin!“ — bilo je pol strahu, pol blaženosti, kar jej je stiskalo srcé.

„Recite, — reci „dà“, Minka, — a reci je le meni,“ — govoril je strastno Etbin. Kot brez volje je naslonila svojo kodravo glavico na njegovi prsi; — čutil je, kako trepete njeno telo in jo krepko prižel na-se. Dvignil jej je potem okrogli obrazek, oči polne bisernih solz so zrle vanj — in kot v sanjah jo je poljubljal vedno in vedno na sveže rdeče ustnice.

„Sedaj si moja zaročenka pred Bogom, — da veš, ti moja miljenka, ti moje vse!“ — šepetal jej je na uho.

„Pojdi sedaj, — pusti me samo!“ — pro-

vrglo zasmehovanje v obraz vsemu slovenskemu narodu. Morebiti tega se bodo hoteli razumeti Nemci, Poljaki in Italijani; a lahko je norčevati se iz gladnih njim, ki sede ob polnih skledah! — Status quo pa pri sestavi novega ministerstva gledé nas Slovencev niti ne pomenja tega, kar besedi poveste. Ni namreč dvojbe, da bo sta Plener in Wurmbrand skušala novi kabinet speljati popolnoma v nemški tir. Ker mi ne bomo imeli zagovornika v kabinetu — vsaj nam niti eden ministrov ni količkaj naklonjen, da: še celo o platonični ljubezni ne moremo govoriti pri nobenem — nastala bode torej pri vladi gledé nas popolna reakcija.

Kaj naj torej v takih okoliščinah stori slovenska državnozborna delegacija? Po naših mislih nahaja se sedaj — kakor smo že včeraj dokazovali — ravno tako na razpotji, kakor — toda ne: pre-slaba in premalomočna je, da bi jo primerjali z mitologičnim junakom, čegar ime nam je prišlo pod pero. Pravo pot odbrati si v danih okoliščinah ni težko; bode li si jo odbrala, to je vprašanje, od katerega je odvisen uspeh naše politike, odvisna pa tudi čast našega naroda.

Našli se bodo gotovo glasovi, ki bodo pripočeli, naj slovenski poslanci ostanejo tudi na dalje še v konservativnem klubu pod vodstvom „modrega“ Hohenharta. Vsaj vlada bode po vsemogočnih ovinkih in s tajnimi sredstvi, katerih ima toliko na razpolaganje, trudila se doseči to. Ni tudi dvojbe, da je kopa slovenskih državnih poslancev, ki so po svojem prepričanju ali pa po višjem ukazu pred vsem konservativci in potem še le Slovenci, že sedaj naklonjena taki odločbi. Bojimo se le, da bi se njim — „zaradi složnega postopanja“, kakor smo že jednako upravičevanje čuli — ne pridružili tudi odločnejši, zares narodno čuteči poslanci. Nam vsaj ne imponuje — sloga v malomočnosti, jedinstvo v neodločnosti.

Po našem mnenju je za naše državne poslance sedaj jedina in strogo odkazana pot: izstopiti iz Hohenhartovega kluba in združiti se z drugimi slovanskimi frakcijami v veliki slovanski klub, kateri jedini bi bil v stanu preprečiti pogubonosno delovanje koalirancev. Ali ne bode sedaj, ko vidi Hohenharta v tesnej družbi s Plenerjem, vzkliznil celo poslanec Klun: „Heinrich, mir graut vor Dir!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 23. novembra.

Koaličijske stranke.

Vse tri koaličijske stranke imele so včeraj klubove seje. V levičarski klub sta prišla Plener in Wurmbrand, da se predstavita kot ministra. Oba sta v svojih govorih namigavala, kakšen bo v glavnih potezah vladni program, a bistvenega vender nista ničesar rekla. Vzlic temu se je klub takoj izrekel za koaličijski program. Plener ni slika položaja, kakor bi bil kdo ve kako ugoden, tolažil je le svoje

sila je ona. — „Preveč sreče nakrat, zbrati se moram.“ —

In odšel je. — Od tedaj pa so se pričeli dnevi sreče, ki je bila tem slajša, ker sta jo čutila prvič in jo kot ljubosumna skrivala pred vsakim, tudi pred Nasičko.

Nevedneža! — Saj je ni otročje skrivnosti, katera bi ušla bistremu očesu matere! — Gospa doktorica pa je molčala. Kot praktično skrbna mati je poprašala na pristojnih mestih po minulem življenji in vedenji Poljakovem. Izvedela je same vesele novice: — Poljak je bil pri vseh skušnjah odličnjak, ponašanja pa vseskozi vzglednega, tako da so mu prorokovali povsod lepo karijero.

Nasička ni nikomur pravila o svojem poizvedovanju. Na tihem pa se je toliko bolj veselila, da bo dobila v Etbinu tako vrlega zeta. Minka je bila njen zaklad, zato jej je želela največjo srečo. Da pa bo uživala njena dobra hči na strani odločnega in jekleno vztrajnega Poljaka popolno srečo, o tem je bila po vsem svojem občevanju z njim in po izvedenem uverjena. —

Življenje Nasičkove obitelji se radi omenjenih dogodkov ni prav nič spremenilo. Ostale so iste domače zabavice in navidezno isto nespremenjeno famillijarno občevanje.

V tem je minulo leto. Bogomir je prinesel ves ponosen z gimnazija prav dobro svedočbo, česar je bil seveda Etbin najbolj vesel. (Dalje prih.)

ovčice, naj potrpe vsaj v začetku, da se nova vlada utrdi, češ, potem jih bomo že odpravili, tiste elemente, ki nam niso po volji. Levičarji so z navdušenjem pritrdili Plenerju in se zapisali vladi. Poljaki in konservativni klub se še nista izrekle, nego čakata, kakšna bo vladna izjava. V poljaskem klubu pa niso vsi elementi tako zadovoljni, kakor bi se utegnili misliti. Čim je Madeyski končal kratki svoj govor, ustal je dvorni svetnik Podlowski, predlagal, naj se začne takoj razprava o koaličijskem programu, in zahteval pojasnil glede pogojev, pod katerimi se je sklenila in pikro vprašal, kdo si je prilastil pravico, pogajati se z levičarji in konservativci v imeni poljaskega kluba. Ta govor je obudil nepopisno senzacijo. Na predlog nekega drugega poslanca se je razprava o tej delikatni stvari preložila na danes. Dočim nam je korespondenčni bureau poslal dolgo brzojavno poročilo o klubovi seji levičarjev in Poljakov, ni o seji konservativnega kluba niti besedice črhnil. O tej seji poročajo Dunajski listi sledeče: Pred sejo imeli sta klerikalno-konservativna frakcija pod predsedstvom posl. Rappa in jugoslovanska frakcija pod predsedstvom poslanca Šukljeja posebna posvetovanja. Na teh posvetovanjih govorilo se je o položaju in o stališču, na katero se je tem frakcijam postaviti napram vladi in napram drugim strankam. Frakciji sta naročili predsedujočima poslancema, da se v zmislu storjenih sklepov izjavita v klubu. Na sejo Hohenthartovega kluba prišel je minister grof Falkenhayn. Načelnik grof Hohenthart popisal je zgodovino koaličijskega ministerstva in povedal, da predloži vlada jutri, v četrtek, svoj program drž. zboru. Minister Falkenhayn spregovoril je nekaj splošnih besed, na kar je klub sklenil, da se po razglasenju vladnega programa posvetuje o položaju. Kakor se čuje, pokazalo se je tako v klerikalno-konservativni, kakor v jugoslovanski frakciji veliko nasprotstvo zoper to, da bi ti frakciji še dalje ostali v Hohenthartovem klubu. Vzlic temu se sodi, da bodeta pri daljnjih diskusijah imenovani frakciji izjavili, da ostaneta v klubu.

Vnanje države.

Kalnoky v Monzi.

Minister vnanjih del je na dopustu. Ko je začetkom tega meseca naznanil, da namerava iti na dopust, vpraševali so se ljudje, kaj to neki pomeni. Oficijozno so trdili, da se gre grof Kalnoky zdraviti, a nihče ni tega verjel, ker je splošno znano, kako trdnega zdravlja je ta naš minister. Potem se je reklo, da se hoče Kalnoky ogniti vsemu, kar je v zvezi z notranjepolitično krizo, a tudi to razlaganje ni obveljalo, ker je Kalnoky ostal na Dunaji, dokler je trajala kriza in šele odpotoval, ko je bila ustanovitev koaličijskega ministerstva zagotovljena. Skrivajoč se za ime „baron Körber“ odpotoval je Kalnoky v Lucern in zaradi mraza, kakor se je oficijozno javilo, krenil na jug ter hkrati napovedal italijanskemu kolegi Briou in naposled kralju Umberto svoj obisk. Zdaj, ko se je izvedelo, da se Kalnoky tudi na dopustu bavi s politiko in da je le zato potoval čez Švico, da odvrne od sebe javno pozornost, zdaj se več ne prikriva, da je bil njegov obisk pri italijanskem kralju že pred nekaterimi tedni napovedan in da ni bil zgolj formalen, nego politična akcija največje važnosti. Namen tega obiska ni znan in to je rodilo obilo fantastičnih kombinacij. Iredentovski listi so celo vedeli povedati, da je prišel Kalnoky v Monzo radi ženitve italijanskega prestolonaslednika z avstrijsko princezino in da misli Avstrija prepustiti Italiji Trident. Glede odstopa Tridenta ni vredno resno govoriti, ali tudi kombinacija o ženitvi mogla je nastati samo v kakem damskem salonu, ne pa med resnimi politikami. Ako je iz ozirov na Vatikan in na razmerje med njim in kvirinalom ter med njim in drugimi katoliškimi državami bila nemogoča ženitev italijanskega prestolonaslednika, tako je še manj mogoča z avstrijsko princezino. Kakor je ta kombinacija izključena, tako tudi druga, da pride cesar v Rim. O tem še govoriti ni, pač pa je mogoče, da pride tja nadvojvoda Fran Ferdinand d'Este, kar bi pa ne imelo nikakrgega političnega pomena. In vender so se v Monzi kakor tu, pred in po obisku vršila važna in dolgotrajna pogajanja, in da se je govorilo o razmerah Italije, na to kaže vsa mejnarodna situacija. Italija se nahaja v jako kritičnem položaju. Doma se ima boriti s politično in finančno krizo, na zunan pa je nje pozicija zlasti po pozitivnih nasledkih rusko-francoskih slavnostij postala uprav obupna. Italija je silno vznemirjena. Obisk angleškega brodograja v Tarantu jo je le za malo časa umiril. Zdaj vidi, da ima v Sredozemskem morju mesto jednega dva nasprotnika, Francijo in Rusijo. Iskala je tolažbe in pomoči na Nemškem in na Angleškem, ali niti v Berlinu niti v Londonu se niso hoteli angaževati za njene interese. Angleška je stara egoistka, pogledi nemških državnikov pa so obrnjeni na vzhod in na zapad, ne pa na jug, v Liban in ne v Neapolj. Videvši, da v Berlinu in v Londonu ni dobiti pomoči, obrnila se je na Avstrijo, češ, da je rusko brodograje v Sredozemskem morju nevarno tudi avstrijskim interesom. Ta spekulacija ni naredila pričakovane utisa. Kalnoky je trezen politik in vé, da naša država ne sme imeti ambicije, postati pomorska velesila ter po italijanskem vzgledu žrtvovati par sto milijonov za brodograje, jedino v ta namen, da zagotovi Italijo pred Francijo. Italija je v

sila slabih gospodarskih in političnih razmerah, ali odločilni krogi Dunajski mislijo, da se Avstrija ne sme ne gospodarsko ne politično bolj eksponirati, nego se je že. Italija se je sprla s Francijo na svojo škodo in čuti to sedaj v svojem žepu. V Berlinu jej nečejo pomoči in zato se je obrnila na Avstrijo in to o trenutku, ko je kršila trgovinsko pogodbo, določivši, da je carine plačevati v zlatu. Česa zahteva, ali posojilo, ali pritisk na borzne kroge, naj opomorejo italijanski renti? Kdo to vé? Ali smrten greh bi bil, žrtvovati naše imetje na pol bankerotni državi. Italija si je sama kriva svoje nesreče, naj si sama pomore. Naj ne živi kakor velik gospod, ko ima dohodke skromnega pisarja. Še manj nego z denarji pa sme Dunajska vlada pomoči Italijo moralno zoper Rusijo. Kalnoky je zasnoval boljše razmerje med Avstrijo in Rusijo, ter tega ne sme poteptati zato, ker se Italija boji Avelanovih ladij. Kalnoky se je emancipiral upliva Prusov in zato ne verujemo, da bi se bil dal Italiji na ljubav pognati v nasprotstvo proti Rusiji, pač pa mislimo, da je uspeh njegovega obiska v Monzi povsem negativen.

Program francoske vlade.

V predvčerajšnji seji francoske zbornice razvil je ministerski predsednik Dupuy vladni program, čegar bistvene točke smo že včeraj mej brzojavi naznanili. Po čitanju ministerske izjave, ki je končala z apoteozo francosko-ruske zveze, interpelirala sta dva socialista vlado, kaka ima biti nje splošna politika. Debata še ni končana, a dvomiti ni, da izreče zbornica vladi popolno zaupanje, vprašanje je le, kolika bode vladna večina. Zmerni in konservativni listi sodijo vladno izjavo jako ugodno in so zlasti zadovoljni z obljubo, da hoče vlada revolucionarnim socializmom energično nasprotovati. Radikalni in socialistični listi napadajo vlado, očitajoč jej, da ima njena izjava samo negativen značaj, da je ton prešeren in izzivajoč. Nekateri opozicijski listi trde, da zbornica vladi ne izreče zaupanja, kar pa ni prav verjetno.

Dopisi.

Iz Vipave, 22. novembra. [Izv. dop.] (V obrambo bralnega društva *.) Pretečeno nedeljo razburjal je kri občanom našim poleg rujnega vipavca i v „Slov. Narodu“ priobčeni dopis iz Vipave, ki je bil v prvi vrsti naperjen proti novorojenemu našemu bralnemu društvu.

Namen dopisnika bil je, pritisniti temu „nebodigatreba“ pečat najnovejšega klerikalizma, ter sramotiti ga pred slovenskim svetom: „kajti — tako utemeljeval je svojo famozno trditev — duhovščina stoječa v taboru Mahničevem pristopila je društvu, ter „Slov. Narod“ stavil se je pri prvi odbovi seji na indeks“.

Neradi se prepiramo, a tu moramo odgovoriti v imenu resnice in pravice.

Vipavski kmetje, obrtniki in rokodelci osnovali smo novo bralno društvo jedino le v svoj prid. Tu bočemo izključno le iz slovenskega časopisja zajemati za naše življenje važna vprašanja, ter se na podlagi izključno slovenskih duševnih proizvodov ličati. V to svrbo služijo nam slovenski časniki in v prvi vrsti najvažnejši dnevnik: „Slov. Narod“ in „Slovenec“.

Istina je, da je bil „Slov. Narod“ predmet debate, a to ni še pregreha, pregreha bila bi pa, ako bi se „Slov. Narodu“ pot zaprla v naše prostore, — kar se pa ni zgodilo.

Toraj, ti strankarski dopisnik, ki nisi hotel iz škodaželjnosti poročati o sklepu prve odborove seje, pač si pa iz „konvencije“ omenil stavljeni predlog, vedi, da so se jednake debate vršile že večkrat i v Vipavski čitalnici, ter zapomni si, da dokler bode izhajal „Slov. Narod“, se bode čital i v našem društvu, kadar pa ne najdeš na mizi „Slov. Naroda“, ne najdeš in „Slovenca“ in društva bode — konec.

Predbaciva se nam nadalje za našo domovino tisti in toliko škodljivi novodobni klerikalizem.

Mi, g. dopisnik, nismo stavili g. duhovnikom povodom njihovega pristopa k našemu društvu vprašanja: zakaj ste izstopili iz čitalnice — zakaj ste pristopili k nam?

V uvodu razpravlja nam dopisnik od „sobote“ o nepotrebi našega novega društva, ter trdi, da se niso vrata Vipavske čitalnice — izjemši jednega slučaja — nikomur zapirale.

*) Rade volje objavimo to obrambo novoustanovljenega bralnega društva v Vipavi, obžaluje, da je neki dopisnik zlorabil našo zaupnost v to, da je društvo po krivici napadal ter o njem poročal neresnico. Nas pač tu ne zadeva nikakršna krivda, kajti vsako uredništvo izpostavljen je kolikor toliko vestnosti svojih dopisnikov. Želimo pa, da bi označeni neosnovani napad ne kalil društvene sloge. Dotičnemu g. dopisniku, ki se je itak to pot prvič zgledil, pa so odslej zaprti naši prostori. Uredništvo.

Oprostite g. dopisnik — ako ne poznate zgodovine Vipavske čitalnice, ni vam bilo treba pisariti — ako jo pa poznate, pisali ste vedoma neresnico.

V interesu miru in sloge nečemo navajati podrobnosti, katere so nas dovedle do ustanovitve novega društva, in ki bi morebiti i Vas g. dopisnik dovedle do spoznanja, da je našo društvo potrebno.

Prašajte danes domačina poštenjaka, kje se čuti domačega?

Nikar pa ne misli — dragi čitatelj — da smo se z našim društvom popolnoma odtegnili čitalnici. Ne. Mi smo pripravljeni podati svojo bratsko roko čitalnici ter jo za narodno stvar vsikdar in v vsakem oziru podpirati; to dokazala bo bodočnost. Sicer pa, sapienti sat!

Predsedništvo.

Domače stvari.

— (Razkol se širil) — tako vzkliknil bo brez dvojbe „Slovenec“, ako mu iz pisma kanonika Jonqueta v Boulognu Petrograjskemu dvornemu duhovniku Janiševu navedemo sledeče značilne besede: „Mi francoski duhovniki želimo si podati roko ruskemu duhovništvu: vsaj smo si bratje v Gospodu našemu Jezusu Kristusu. Vsaj izvršujemo jeden ter isti duhovni urad. Vsaj spoznavamo vsi jedno ter isto, skoro v vseh točkah jednako vero.“ In to bi naj ne bil razkol? Ubogi Mahnič in njegovi slušatelji! Kaj utegnejo še vse doživeti.

— (Obsojen agitator.) Trnovski kaplan Alojzij Rudolf je bil včeraj pri okr. sodišču v Ilirski Bistrici obsojen na 10 gld. globe eventualno 48 ur zapora in to radi žaljenja na časti. Na dan volitve volilnih mož psoval je namreč ta gospodič Trnovskega župana gosp. Iv. Urbančiča z „brezvercem“ in „krivovercem“. Ne upamo se trditi, da bo ta milostna kazen blagodejno uplivala na tega vročekrvnega kaplanka, zato bi pa želeli, da bi „Slovenec“ svoje agente in agitatorje poučil, kako se izobraženi ljudje navadno obnašajo, četudi vemo, da je to za „Slovenčeve“ urednike sila težavna stvar. Najbolje bi še bilo, ko bi Trnovski kaplan namestu zabavljati zoper svojega častitljivega dekana in ga čriniti pred farani, naprosil ga, naj mu posodi „Olikanega Slovenca“, katerega je njegov dekan spisal.

— (Slovensko gledališče.) Danes se poje — kakor smo že naznanili — Ipvčeva izvirna opera v 3 dejanjih „Teharski plemiči“. Ker se pripravljajo zdaj razne nove opere, se ne bode tako hitro ponavljala, na kar opozarjamo prijatelje Ipvčeve glasbene muze.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista poslali so kot kronski dar: Iz Spljeta 10 kron nastopne rodoljubkinje in rodoljubi: Gospé: Marija Namar in Ivana Habian; gospodje: Anton Čuš, Jernej Cerkovnik, Adalbert Kopač, Luka Kroljč, Josip Pečenko, Vekoslav Stiasny, Miroslav in Tonči Zobec, vsak po jedno krono. — Neimenovanec iz Ribnice 2 kroni. Skupaj 12 kron. — Živile rodoljubne darovalke in darovalci in njih nasledniki!

— (Sneg) Danes dopoldne začelo je snežiti in je zapadel sneg že precej izdatno, akopram se iz početka ni mogel prav prijeti, ker je padel na mokro. Če bode tako naprej snežilo, utegnemo imeti jutri prav pošteno snežno odejo.

— (Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine Ljubljanske) od 12. do 18. novembra. Novorojencev je bilo 20 (= 32.76%), mrtvorojenca 2, umrlih 15 (= 24.44%), mej njimi so umrli za škrlatno 1, za dušljivim kašljem 1, za jetiko 4, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 1, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 6. Mej umrlimi je bilo tujcev 4 (= 26.6%), iz zavodov 7 (= 46.6%). Za infekcijskimi boleznimi so oboleli, in sicer za škrlatno 1, za tifuzom 1.

— (Neznane mrtvece) našli so na polji blizu Studenca, na takozvanem „koncu Jerebovega dela“. Truplo je že močno zguto in ni izključeno, da bi mrtvec utegnil biti posestnik in prevoznik Jožef Juvan, po domače Medičar, ki ga pogrešajo že dlje časa. Na lice mesta je odšla sodna komisija.

— (Koncert pevskega društva „Lira“ v Kamniku) Piše se nam: Mesto Kamnik je po pravici in resnici na glasu, da ima izvrstno pevsko društvo „Lira“. Za najnovejšo dobo se je popolnil nje pevski zbor še z ženskim in tamburaškim zborom. — V 11. dan t. m. zvečer priredila je „Lira“

v čitalnici koncert, v katerem je prvokrat nastopil ženski tamburaški zbor. Izuril in vodil ga je gosp. L. Kronavetvogel. Mešani pevski in moški ter moški tamburaški zbor nastopal je pod vodstvom g. Fr. Steleta. Koncert uspel je v pevskih točkah tako izborno, da bi se bil smel čuti tudi pred občinstvom velikih mest. V Bendeljevi pesni „Na planine“ je razodela „Lira“ svojo moško odločnost, s katero se posebno odlikuje. Zanimiv oddelek v sporedu je bil Farkašev „Vienac hrv. nar. popjevala“, kojega so udarjali tamburaši. Nedvédova skladba „Naša zvezda“ pela se je krepko, umerjeno pesnikovim in skladateljevim mislim. Iznemadil je potem občinstvo ženski tamburaški zbor v skladbi „Slovensko dekle“. Bil je krasen venec dvanajstih tamburašic, imajočih na glavi jugoslovanske čepice. Odlikovale so se s preciznim udarjanjem. Izborno so se izvajali ženski dvospjev „Ujeta“ (gospa Vremšakova in gospodična Medvedova, klavir gosp. učitelj Gorup), Foersterjev mešani zbor „Ave Mariji“ in Eisenhutova „Mazurka“. V Maškovi „Pri zibelci“ pa so vrle tamburašice navdušile občinstvo. Vse koncertne točke so občinstvo navduševale tako, da se je morala vsaka ponoviti. Obžalovati je, da je v ta koncert bilo prišlo tako malo poslušalcev! Bodi nam vzgled Ljubljana, ki tolikanj žrtvuje za svoje gledališče in koncerte „Glasbene Matice“. Podpirajmo torej bolj naše res izborno delujoče društvo „Lira“.

— (Državna subvencija.) Poljedelsko ministerstvo dovolilo je občini Palovče v Kamniškem okraju za popravo vodovoda v spodnjih Palovčah subvencijo v znesku 200 goldinarjev.

— (Zastrupljenje.) Nedavno umrla sta drug za drugim kajžar Fran Zagorjan in njegova žena Marija v Križnem vihu v Novomeškem okraju. Ker se je sumilo, da sta bila zastrupljena, se je sodno raztelesilo truplo Zagorjana in se je konstatovalo zastrupljenje z arzenikom. Ker je neka od svojega moža ločena Marija Korošič iz Hriba malo prej zbolela z znaki zastrupljenja, a zopet ozdravela in je umrlemu Zagorjanu podarila nekaj moke, katero je dobila od svojega moža, bil je Anton Korošič zaprt zaradi suma, da je on zastrupil omenjena dva in so ga odvedli k sodišču v Novo Mesto.

— (Sam se je objavil sodišču) v Radgoni viničar Ferdo Požgar iz Krabonoša na Štajerskem, ki je nedavno ustrelil kajžarja Jurija Holca, potem pa pobegnil. Ne taji dejanja in pravi celo, da mu ni nič žal; ker je bil umorjeni zanikern človek.

— (Poreško-Puljski škof mons. d. r. J. Flapp) bil je nedavno v Gorici in odšel v Rim. „Naša Sloga“ sodi, da je to potovanje v zvezi z imenovanjem bodočega Krškega škofa. Javna tajna je, da se škof Flapp toplo zavzemlje za škofa „in partibus“ mons. Pretisa, ki se je odpovedal škofovski stolici v Albaniji. Za njega zavzemljejo se tudi drugi italijanski prvaki: v Istri ter je bil jeden izmed njih letos v Italiji, da priporoči imenovanega gospoda.

— (Osebnosti.) Davkarska pristava Peter Biondi in Josip Bratuš v Trstu sta imenovana kontrolorjema v X. čin. razredu; praktika Adam Sterpin in Egidij Schreiber pa pristavoma v XI. čin. razredu.

— (Zabavni večer v Tržaški čitalnici) je bil zaradi skrajno neugodnega vremena le srednje obiskan. Vse točke vzporeda so se izvajale prav hvalevredno. Prvokrat je nastopil tudi pevski zbor, ki so ga nedavno osnovali čitalničarji. Mnogo smeha je vzbujal komični prizor „Nos gospoda sodnika“, ki so ga prav izborno izvajali gg. Bartelj, Mušič, Macak in Grebenc, na klavirji pa jih je spremljal g. Vrbka. Po končanem vzporedu se je tudi nekoliko plesalo.

— (Odlikovanje hrvatskega umetnika.) Nedavno smo javili, da je akademija lepih umetnostij v Parizu (Académie Contemporaine) odlikovala vrlega hrvatskega umetnika O. Celestina Medovića s svetinjo prve vrste za njegovo v Monakovu izloženo sliko Ista akademija imenovala ga je zdaj svojim ofcirom.

— (Razširjenje Reškega pristanišča.) Ogerska vlada, ki je že toliko storila za povzdigo Reke, katera od dne do dne bolj čutno tekmuje z našim Tratom, hoče zopet žrtvovati 14 milijonov, da se razširi Reško pristanišče. Zgradili se bodo novi pomoli, nova skladišča in se bode razširilo pristanišče za lesovje in za petrolje. Sploh se bode pospeševalo vse, kar utegne ugajati razvoju tega pristanišča.

— (Razpisane službe.) Mesta družega učitelja razpisana so na dvorazrednih ljudskih šolah v Predvoru, v Kropi, v Srednji vasi in v Begunjah. Prošnje je vložiti za prvo do dne 4. za ostale tri do dne 6. decembra predpisanim službenim potom pri okr. šolskem svetu v Radovljici. — Na trirazrednici v Semiču je izpraznjeno drugo učiteljsko mesto z letno plačo 500 gld. in tretje učiteljsko mesto s plačo 450 gld. Za drugo učiteljsko mesto se začasno vzprejmo tudi učiteljice. Prošnje do dne 6. decembra pri okr. šolskem svetu v Črnomlju. — Pri okr. sodišči v Škofji Loki je izpraznjeno mesto sodnega sluga. Prošnje do dne 18. decembra pri predsedstvu dež. sodišča v Ljubljani.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Slovanska liturgija v Črnigori.) Vsed konkordata, ki sta ga po posredovanji škofa Strossmayerja sklenila vatican in knez črnogorski l. 1886, uvedla se je v vsej Črnigori za katoliške slovanske liturgije. V to svrhu dala je napraviti rimska propaganda po naročilu sv. Očeta slovansk misale in je poslala več iztisov nadškofu Barskemu monsignoru Milinoviću. Dva posebno krasno vezana iztisa sta namenjena kot darilo sv. Očeta knezu Nikoli in ruskemu carju. Nadškof Milinović je izročil obo misala knezu Nikoli, ki bode izročil sam carju izvod, namenjen za njega. Tem povodom podelil je pap. princu Danilu, sinu kneza Nikole veliki križ Pijevega reda, ki ga je nadškof Milinović slovesno izročil princu. Knez Nikola se je zahvalil pismeno svetemu Očetu na tem velikem odlikovanju.

* (Južilej ruskega pisatelja.) Dmitrij Vasiljevič Grigorovič praznoval je nedavno 50letnico svojega slovstvenega delovanja prav slovesno. Slavnost se je vršila v dvoranah carske „družbe za prosep umetnostij“. Slavljenec dobil je Stanislavov red I. vrste in se mu je povikšala dosedanja penzija. Slavnostnega banketa se je udeležilo več ministrov in dostojanstvenikov in tudi mnogo pisateljevih tovarišev. Grof Tolstoj pozdravil je slavljenca s prav prisrčnim pismom, od raznih velikih knezov, kneginj in princezinj pa so došle brzojavne čestitke.

* (Mlad samomorilec.) Na Dunaji ustrelil se je 19letni sin bogatega turškega veletržca Zachirija. Mladenič se je bil zaljubil v bčerkno necega Praškega učenjaka. Ko mu je pa oče skušal prigovarjati, da se tako mlad pač še ne bode ženil, začel je mladenič mrziti življenje. V nedeljo zvečer po večerji odšel je v stransko sobo, odkoder se je kmalu potem čul strel. Ko so prestrašeni prihiteli bližnji sorodniki, našli so ga mrtvega.

* (Nos odgriznil) je na Dunaji vojak Peter Rajnoka svoji ljubici. Rajnoka je bil pobegnil od svojega polka. Ko so ga ujeli in peljali k vojnemu sodišču, srečal je na ulici svojo ljubico. Iztrgal se je straži in planil na dekle ter ji odgriznil nos popolnoma, rekši: „Če te jaz ne morem imeti, naj te tudi drugi nima.“ Dekle prevedli so težko ranjeno v bolnico, besnega ljubimca pa izročili sodišču.

* (Smrt pod lokomotivo.) Na grozen način ponesrečil je blizu Budimpešte na neki postaji rabinec iz Göllö, Markus Fischer. Lokomotiva vlaka ga je zgrabila, vlekla nekaj časa pred saboj in ga vsega razmesarila. Truplo našli so v strojevem pepelnjaku.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. novembra. Klub čeških poslancev moravskih sklenil je v včerajšnji seji soglasno, da je takoj začeti najod očnejšo opozicijo zoper novo ministerstvo.

Dunaj 23. novembra. V zdravniških krogih se govori, da skliče naučno ministerstvo v kratkem enketo, da se posvetuje o premembi naučnega reda za medicince.

Gradec 23. novembra. Obitelj umrlega grofa Hartenaua je definitivno dovolila, da se pokojnikovo truplo na Bolgarsko prepelje. Bolgarska deputacija se mudi v tej zadevi na Dunaji. Čim se vrne, prepelje se truplo na Bolgarsko.

Rim 23. novembra. Minister Ratazzi podal ostavko.

Rim 23. novembra. Brzojavni uradniki v Genovi, Milanu, Turinu, Firenci in v Benetkah začeli vsi štrajk, vsled česar je na tisoče brzojavk zastalo. Nekatere trgovce zadele so vsled tega čutne škode in so dotičniki sklenili, tožiti vlado za odškodnino.

Zahvala.

Vsem onim p. n. volilcem, ki so dné 21. t. m. oddali svoje glasove meni ter so na ta način vnovič odobrili nazore in težnje naše stranke, kakor sploh vsem onim rodoljubom, ki so pripomogli, da je naša stranka dosegla častno manjšino, se srčno zahvaljujem.

Pri zadnji deželnozborski volitvi bila je nasprotna večina 296 glasov, včeraj le 223 glasov; ako se tudi oziramo na to, da je pri zadnji volitvi bilo oddanih 36 glasov za narodnega župana v Žalcu, ki pa takrat ni bil kandidat, bila je v resnici nasprotna večina 260 glasov. Gledé na te številke smo torej napredovali sedaj za 37 glasov. Upajmo, da bode naš napredek v prihodnjici še lepši!

Delajmo vztrajno vsak v svojem krogu ter se ravnajmo v istini po nauku: „Svoji k svojim!“.

Dr. Juro Hrašovec,
odvetnik v Celji.

Listnica uredništva.

Gosp. J. F. v K.: „Njegovo sredstvo“ smo po pomoti napisali na rovaš nekemu drugemu sotrudniku. Sicer pa ni za naš list. Brez zamere! Poslano morda o priliki. Da ste nam zdravi!

Tujci:

2. novembra.

Pri **Maltéi**: Goldsteiner, Schwarz, Stransky, Geyringer, Rother z Dunaja. — Barsis iz Celja. — Tury iz Trsta. — Blassnig iz Domžal. — Berner iz Gradca.

Pri **Slonu**: Vetter z Dunaja. — Wango iz Celovca. — Kren iz Trsta. — Schupert iz Berolina. — Trojan, Burger, Halm, Leder iz Gradca. — Brass iz Gorice. — Hribar iz Celja. — Pl. Marsano iz Pulja. — Polan iz Litije. — Moline iz Novega Mesta. — Pl. Malberg iz Trebnja. — Schlager iz Solnograda.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. nov.	7. zjutraj	742.5 mm.	1.2° C	sl. vzh.	obl.	1.50 mm
	2. popol.	739.9 mm.	2.6° C	sl. svz.	obl.	dežja.
	9. zvečer	736.7 mm.	1.6° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 1.8°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23. novembra t. l.

Skupni državni dolg v notah	97 gld. 20 kr.
Skupni državni dolg v srebru	96 „ 95 „
Avstrijska zlata renta	117 „ 80 „
Avstrijska krona renta 4%	96 „ 15 „
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 75 „
Ogerska krona renta 4%	93 „ 90 „
Avstro-ogerske bančne delnice	996 „ — „
Kreditne delnice	339 „ 75 „
London vista	125 „ 30 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 65 „
20 mark	12 „ 32 „
20 frankov	9 „ 97 1/2 „
Italijanski bankovci	43 „ 05 „
C. kr. cekini	5 „ 97 „

Dne 22. novembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144 gld. 50 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	198 „ 50 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ 50 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	— „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	196 „ 75 „
Ljubljanske srečke	24 „ 25 „
Rudolfove srečke po 10 gld.	22 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	153 „ 80 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	262 „ — „
Papirnati rubelj	1 „ 31 „

Marija Novak roj. Roter daje v svojem in v imenu svojih otrok **Antona, Josipa, Petra, Frana, Ivana, Matije, Mihaela, Marije Ane** in **Ivane** žalostno vest, da je nje ljubljeni soprogo oziroma očé, gospod

Mihael Novak

župan in posestnik na Dobrovi

danes zjutraj ob 5. uri, po dolgi bolezni, v 56. letu svoje dobe, prejemši sv. zakramente za umirajočé, preminil.

Pogreb bode v soboto dné 25. t. m. ob 7. uri dopoldne.

Svete zadušne maše brale se bodo v raznih cerkvah.

Dragi rajnik bodi priporočen v blag spomin in molitev. (1172)

Dobrova, dné 23. novembra 1893.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seitzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Seitzthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curih, Genavo, Pariz, Linz, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregnice, Zella na jezeru, Lend-Gasteina, Inomosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
„ 12. „ 00 „ opoldne „ „
„ 6. „ 10 „ zvečer „ „
Prihod v Ljubljano (juž. kol.).
Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
„ 1. „ 01 „ popoldne „ „
„ 8. „ 46 „ zvečer „ „

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 05 „ popoldne „ „
„ 6. „ 50 „ zvečer „ „
Prihod v Ljubljano (drž. kol.).
Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika. (12—255)
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 6. „ 20 „ zvečer „ „

Potovalec

zmožen tudi knjigovodstva, vzprejme se takoj pod ugodnimi pogoji. — Več pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (1173—1)

Stenski koledar

za leto 1894 izšel je v prekrasni obliki v „Narodni Tiskarni“ in se po 25 kr. komad dobiva tudi v knjigotržnici A. Zagorjan-ovi.

Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic

so slej ko prej nedosežene ter so najpri-
ljubljenejša božična darila otrokom,
ki so čez tri leta stari. Tudi so cenejše,
nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo
mnogo let in jih je moči celo po dalj-
šem času popolniti in povečati. Pristne
sidro-omarice s kamenčki za
gradnjo hišic itd.

reprezentujejo jedino igro, ki je v vseh
deželah žela nepristransko pohvalo,
in katero vsak, ki jo pozna, iz prepričanja
dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s
tem sredstvom, da se otrok igraje se pri-
jetno zabava, kateri igri skoro ni najti pri-
mere, naj si naroči čim hitreje od podpi-
sane firme novi bogato ilustrovani
cenik in naj čita v njem natisnena mne-
nja, ki so izredno laskava. — Pri kupo-
vanji blagovoli naj se izrecno zahtevati:
Richterjeve sidro-omarice s kamenčki za gradnjo hišic
(Richter's Anker-Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka
omarica brez tovarniške znamke **sidra**: kdor to ne stori, dobi lahko
posnetek, ki je menj vreden. **Pristne sidro-omarice s kamenčki**
za gradnjo hišic se dobé za ceno 35 kr., 70 kr., 80 kr. do 5 gld.
in više in so v zalogi

v vseh finejših trgovinah z igračami.

Novo! Richterjeve srpljivosti igre: **Jajce Kolumbovo**, **streljivo**, **tešit-**
elji v jez, **preganjalec muh ali trm**, **Pythagoras** itd. **Novi zvezki**
sodržujejo tudi vesele zanimive zadatke za dvojne igre. Cena igri 35 kr. Pristno
samo s sidrom! (1145—4)

F. Ad. Richter & Cie.,

I. avstro-ogerska c. in kr. priv. tovarna sidro-omaric s kamenčki za grajenje hišic.
Dunaj, I., Nibelungengasse 4, Rudolstadt, Norimberg, Olten, Rotter-
dam, London E. C., New-York.

Naznanilo.

Častitemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem se

preselil

v Gradišče štev. 2

kjer bodem izdeloval vsake vrste metelj po nizki ceni.
Priporočujoč se za cenjena naročila

s spoštovanjem

Pielick & Brida

izdelovatelj metelj.

(1131—4)

Gostilna „Pri avstrijskem cesarji“.

Od jutri 17. novembra naprej vsak petek in sredo

različne sveže

morske ribe.

Priporočam čast. p. n. občinstvu in gostom najboljšega
črnega istrijanca, kakor tudi sladkega prosekara in
izvrstno bržanko ter hrvatska in dolenska vina.

Steinfeldsko marčno pivo, priznано dobra ku-
hinja, poštene cene.

Zakurjeno kegljišče je p. n. gostom na razpolaganje.

Za obilni obisk se priporoča s spoštovanjem

(1153—2)

J. Tosti, restavratér.

Velika Inomostska 50-krajc. loterija.

Pred zadnji teden!

Glavni dobitok 50.000 goldinarjev.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. MAYER v Ljubljani.

(931—6)